(२६) अमावास्यापार्वणहोममन्त्रमाह। "अमावास्या सुभगा सुसेवा। धेनुरिव भूय आप्यायमाना। सा नो दोहताᳬ सुवीर्य्यम्। रायस्पोषᳬ सहस्रिणम्। अपानाय सुराधसे। अमावास्यायै स्वाहा" इति। इयम् 'अमावास्या', देवता 'सुभगा' सौभाग्ययुक्ता, 'सुसेवा' सुष्ठु सेवितुं योग्या, यथा 'धेनुः', प्रतिदिनं क्षीरं प्रयच्छति पुनः पुनराप्याययति एवमियममावास्या प्रतिमासं 'भूयः', देवानाप्याययति। सा न इत्यादि पूर्व्ववत्। 'अपानाय' अपानवृत्तिस्थित्यर्थं॥

(२७) अथ होतुरुपवेशनाधारैर्दर्भैर्वेद्या अभिस्तरणे मन्त्रमाह। अभिस्तृणीहि परिधेहि वेदिम्। जामिं मा हिᳬसीरमुया शयाना। होत्रषदना हरिताः सुवर्णाः। निष्का इमे यजमानस्य ब्रध्ने" इति॥ १२॥ हे दर्भ 'अभिस्तृणीहि' अभित आस्तीर्णो भव, 'वेदिं', 'परिधेहि' आच्छादय, 'अमुया' वेद्या सह, 'शयाना' शयनं प्राप्तस्त्वं, 'जामिं' जायमानां प्रजां, 'माहिंसीः'। 'होत्रषदनाः' होता येषु दर्भेषु निषीदति तादृशा दर्भाः, 'हरिताः' हरितवर्णाः, 'सुवर्णाः' शोभनच्छायाः, 'इमे' पुरतो वर्त्तमानाः सन्तः, 'यजमानस्य', 'ब्रध्ने' कर्म्मफलभूते आदित्यलोके, 'निष्काः' अलङ्काराः सन्तु।

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः।

'देवाः' स्वामिजपायेद*मङ्गाराणामपोहनं।
हविर्मन्त्रयते 'सूर्य्य'श्चाप्याये†त्यभिघारयेत्॥

---

* 'इदम्' इति प्रतीकम्। † 'आप्याय' इति प्रतीकम्।